

та му рече: Защо не си изискаш отъ Левитиѣ да събератъ отъ Юда и отъ Иерусалимъ данъкътъ ѡна Моисея рабътъ на Господа и на събранието Израилево, за ѡскинята на свидѣтелството? (7) Защото ѡснечестиваа Готлия и синоветъ ѣ развалиха домътъ Божий; още и всичкитъ ѡпосвящения на домътъ Господень посветиха на Ваалимитъ.

(8) ѡНаправиха прочее по царска заповѣдь единъ ковчежець, и туриха го при вратата на домътъ Господень извънъ. (9) И прогласиха въ Юда и въ Иерусалимъ да приносятъ Господу данъкътъ наложений отъ Моисея рабътъ Божий върху Израилъ въ пустинята. (10) И зарадваха се всичкитъ князове и всичкитъ люде, и вносахъ, и туряха въ ковчежецьтъ додъ се напълни. (11) И когато се доносяше ковчежецьтъ при царскитъ настоятели съ ржката на Левитиѣ, и когато тѣ виждаха че е много сребро, дохождаше царскитъ писецъ и настоятельъ на първиѣтъ свещеникъ та испраздуваха ковчежецьтъ, и доносяха та го поставяха пакъ на мѣстото му. Така правѣха отъ день на день, и събраха много сребро. (12) И даваше го царь и Иодай на тѣзи които правѣха дѣлото на работанieto на домътъ Господень, и наемаха зидари и дърводѣлци за да подновяватъ домътъ Господень, още и ковачи и мѣдоковачи за да поправятъ домътъ Господень. (13) И работѣха работницитъ дѣлото, и съ ржката имъ успѣ дѣлото на поправянieto; и докараха домътъ Божий въ първото му сѣстояние, и утвердиха го. (14) И като свършиха, донесоха оставалото сребро прѣдъ царя и Иодай, и ѡтъ него направиха сѣсиди за домътъ Господень, сѣсиди за сужение и всесъжжение, и темяници, и златни и сребърни сѣсиди. И приносахъ всесъжжения въ домътъ Господень непрѣстанно прѣвъ всичкитъ дни на Иодай.

(15) И остарѣ Иодай, и ситъ бѣ отъ дни, и умрѣ: сто и тридесетъ години на възраст бѣ когато умрѣ. (16) И погребоха го въ Да-

видовѣтъ градъ съ царетѣ, понеже стори добро въ Израилъ, и къмъ Бога и домътъ му.

(17) А слѣдъ смъртъта на Иодай дойдохъ началницитъ Юдини та се поклониха на царя. Тогазъ царь ги послуша, (18) та оставиха домътъ на Господа Бога на отцѣтъ си, и служиха ѡна Ашеритѣ и идолитѣ; и дойде гнѣвъ върху Юда и Иерусалимъ за това тѣхно прѣстапление. (19) И ѡпроводи имъ пророци за да ги обрънатъ къмъ Господа, и засвидѣтелствуваха противъ тѣхъ; но не дадохъ слушание. (20) И дойде Духъ Божий на Захария синътъ на Иодай свещеникътъ, и застана надъ людетѣ и рече имъ: Така говори Богъ: Ръзко прѣстапвате ви заповѣдитъ Господни? Нѣма да успѣете: спонеже ви оставихте Господа, и той васъ остави. (21) И направиха сѣзаклятие противъ него та тѣго убиха съ камене, съ заповѣдь отъ царя, въ дворѣтъ на домътъ Господень. (22) И не си науми царъ Иоасъ милостъта която му направи Иодай отецъ му, но уби сина му; и той като умираше рече: Господь да види и да издири.

(23) И въ свършването на годината ѡвзлѣзе Сирийското воинство противъ него; и дойдохъ върху Юда и върху Иерусалимъ, и истрѣбиха всичкитъ началници на людетѣ отъ срѣдъ людетѣ, и проведоха всичкитъ имъ користи до царя на Дамаскъ. (24) Ако и да ѡдойде Сирийското воинство съ малко мажне, Господь обаче ѡпрѣдаде воинство твърдъ голѣмо въ ржката имъ, понеже бѣха оставили Господа Бога на отцѣтъ си; така Сирийцитъ ѡзвѣршиха садъ противъ Иоаса.

(25) А като трѣгваха отъ него и го оставиха въ голѣми болести, ѡрабитъ му направи сѣзаклятие противъ него ѡза кръвта на синоветъ на Иодай свещеникътъ, и убиха го на одрѣтъ му, и умрѣ; и погребоха го въ Давидовѣтъ градъ, но го не погребоха въ царскитъ гробища. (26) А оубиъ които бѣха направили сѣзаклятие противъ него бѣха тѣзи: Завадъ синътъ на Симеата Ам-

ѡ Исх. 30; 12—14, 16.

ѡ Числа 1; 50.

Дѣян. 7; 44.

ѡ Гл. 21; 17.

ѡ 4 Цар. 12; 4.

ѡ 4 Цар. 12; 9.

ѡ Ст. 6.

ѡ 4 Цар. 12; 10.

ѡ Виж. 4 Цар. 12; 13.

ѡ 3 Цар. 14; 23.

ѡ Сѣд. 5; 8.

Гл. 19; 2. 28; 13.

29; 8. 32; 25.

ѡ Гл. 36; 15. Иер.

7; 25, 26. 25; 4.

ѡ Гл. 15; 1. 20; 14.

ѡ Числа 14; 41.

ѡ Гл. 15; 2.

ѡ Мат. 23; 35.

Дѣян. 7; 58, 59.

ѡ 4 Цар. 12; 17.

ѡ Лев. 26; 8. Втор.

32; 30. Иса. 30; 17.

ѡ Лев. 26; 25.

Втор. 28; 25.

ѡ Гл. 22; 8.

Иса. 10; 5.

ѡ 4 Цар. 12; 20.

ѡ Ст. 21.